

آیا از عبادت کردن خسته می شوید؟

خليل الرحمن خباب

آیا از عبادت کردن خسته می‌شوید؟

خادم الاسلام
خلیل الرحمن خباب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان : آیا از عبادت کردن خسته می شوید؟

نویسنده : خلیل الرحمن خباب

تاریخ انتشار : بهار ۱۴۰۱

ایجاد هرنوع تغییر بدون اجازه نویسنده،
مجاز نمی باشد و خیانت محسوب می گردد!

ارتباط با ما:

وبلاگ: khademulislam.blog.ir

تلگرام: [@KhademulIslam](https://t.me/KhademulIslam)

ایнстاگرام: [@KhabbabID](https://www.instagram.com/khabbabid)

واتس‌اپ و ایمو: +۹۳۷۰۲۸۳۷۳۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد بی‌پایان پروردگار جهانیان را و درود فراوان بر سردار
فرزندان آدم، محمد مصطفی و بر آل و اصحاب و پیروانش.

اما بعد!

زندگی آمد برای بندگی، زندگی بی‌بندگی شرمندگی است.
آنچه که انسان را از حیوانات تمیز می‌دهد و او را به قله‌های
بزرگ ملکوتی و سعادت ابدی نایل می‌گرداند، عبادت و بندگی
پروردگار عالمیان است.

عبادت و بندگی، ریسمان مستحکمی است که انسان مسلمان به
وسیله آن، به مقامات والا صعود می‌کند.

وسیله ارتباطی است که مخلوق را با خالق وصل نموده حبیب و
محبوب هم می‌گرداند.

همان گونه که انسان‌ها به غذای ظاهری نیاز دارند، به غذای روحی
و باطنی نیز نیازمند هستند و حتی نیازمندی‌شان به غذای معنوی و
باطنی بیشتر و شدیدتر از غذای ظاهری است.

هرگاه انسان مسلمان طعم این غذا را چشید و با پروردگار ارتباط برقرار کرد، به والاترین مقام و جایگاه دست یافته و زندگی سراسر از شادی و نشاط را از آن خود ساخته است.

آیا از عبادت کردن خسته می‌شوید؟

آیا از مشقت و سختی در عبادت شکایت دارید؟

آیا با این که همواره خدا را عبادت می‌کنید، هیچ لذتی احساس نمی‌کنید؟

اسباب ذیل شما را برابر این کار کمک می‌کند که با رعایت کردن آن‌ها به آسانی عبادت و لذت آن دست خواهید یافت:

* اول:

کمک خواستن و آسانی طلبیدن در عبادت از پروردگار؛
رسول الله ﷺ به معاذ بن جبل ﷺ تعلیم دادند که پس از هر نماز این دعا را بخواند:

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ».

«خدایا! مرا بر ذکر خودت و شکر خودت و عبادت یاری فرما».

[سنن أبي داود؛ ۱۵۲۲]

الله متعال در مورد ابراهیم ﷺ می‌فرماید که وی این گونه دعا می‌کرد:

﴿وَرَبِّ الْجَعْلِنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمَنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقْبَلْ دُعَاءٌ﴾ [ابراهیم: ۴۰]

«پروردگار! مرا برپاکننده نماز قرار ده و از فرزندانم (نیز چنین فرما)، پروردگار! دعای مرا بپذیر».

* دوم:

نگریستن بنده به نعمت‌های پروردگار که در اختیار او قرار دارد؛ مانند نفس، مال، خانواده و...، محبت با پروردگار را زیاد و انگیزه شکر را فراهم می‌کند.

هر آن‌چیزی که محبت بنده را نسبت به پروردگار افزایش دهد و سپاس‌گزاری از اوتعالی را زیاد کند، دلالت بر حلاوت و لذت عبادت دارد؛ وقتی که ام المؤمنین عایشه صدیقه ؓ از رسول الله ﷺ به خاطر کثرت عبادت‌شان سؤال کرد و بر ایشان احساس ترحم نمود، آنحضرت ﷺ فرمودند:

«أَفَلَا أَكُونْ عَبْدًا شَكُورًا؟»؛ «آیا بنده شکر گزار پروردگار نباشم؟».

[صحیح مسلم: ۷۳۰۴]

* سوم:

شناخت خداوند متعال و محبت با اوتعالی و این کار با دوچیز حاصل می‌شود:

۱) نگریستن به آیات پروردگار که در قرآن و سنت خوانده می‌شود؛ هرگاه انسان با تدبیر و تفهم به آن‌ها چشم دوخت، قلبش مملو از محبت خداوند متعال، شناخت اوتعالی و عمل بر موجب آن می‌شود، پس به وسیله آن ایمان و یقینش افزایش می‌یابد و عبادت و اطاعت برایش آسان می‌گردد.

۲) نگریستن به آیات و نشانه‌های عالم هستی؛ نگریستن به آن ایمان و یقین را افزایش می‌دهد و هرگاه به آن تأمل و تفکر نماید، قلبش مملو از تعظیم و تبجیل پروردگار می‌شود.

قتاده رض در تفسیر آیه «وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ» می‌فرماید: «مَنْ تَنَفَّكَرَ فِي نَفْسِهِ عَرَفَ أَنَّهَا لَيْسَتْ مَفَاصِلُهُ لِلْعِبَادَةِ».

«کسی در نفس خود تفکر نماید، درمی‌یابد که مفاصلش برای عبادت نرم شده است».

* چهارم:

ترک گناهان و معاصی؛ این‌ها پرده‌ای در بین بنده و پروردگارش است و باعث محروم شدن انسان از رزق و روزی و خیر و منفعت می‌شود.

مردی به حسن بصری الله گفت:

«(با راهنمایی کردن) کمک کن که نماز شب را بخوانم»، حسن الله فرمود: «گناه و معصیت را ترک کن».

[فضائل القرآن، مستغفری: ۴۸۵ + صفة الصفوة، ابن جوزی: ۱۳۹ / ۲]

* پنجم:

شناخت پادشاهی بزرگ عبادات؛ شناخت و آگاهی از پاداش اعمال باعث تشویق و جذب انسان به عمل کردن می‌شود و عبادت را آسان می‌کند.

پادشاهی دو نفر از زیردستانش را بر کاری بگمارد؛ یکی از آن دو آگاه باشد که پادشاه در مقابل کاری که قرار است انجام دهد، چه پاداش بزرگی می‌دهد و دیگری نداند و مطمئن نباشد که آیا پادشاه پاداشی می‌دهد یا نه، یا اگر بددهد پاداش بزرگی است یا

کوچک، به نظر شما کدام یک کارش را با شوق و ذوق و از ته
دل انجام می‌دهد؟

* ششم:

اخلاص در اعمال و رعایت کردن شرایط عبادات؛ اخلاص مغز و
ریشه تمام عبادات و اعمال است و انسان براساس آن پاداش داده
می‌شود.

هرگاه انسان مسلمان عبادتی را به درستی انجام داد و نیتش پاک
بود، الله متعال توفیق آن عبادت را دوباره نصیب می‌فرماید یا به
وسیله این عبادت توفیق عبادت دیگری نیز حاصل می‌گردد؛ چون
همان‌گونه که هر گناه زمینه گناه دیگری را فراهم می‌کند، هر
عبادت هم وسیله‌ای برای انجام عبادت دیگر می‌شود.

به طور مثال: اگر کسی توفیق رفتن به مسجد نصیبیش شد و با
خلوص نیت روان شد، قطعاً توفیق نماز و تلاوت قرآن و... در
مسجد هم نصیبیش خواهد شد.

* هفتمن:

پناهبردن به الله متعال از شر و سوشهای شیطان؛ دشمن قسم خورده انسان است و همواره تلاش می‌کند تا در بین بنده و پروردگارش فاصله بیندازد و انسان‌ها را از راه حق منحرف سازد و به بی‌راهه بکشاند.

برای شیطان هیچ تیری زهر آگین‌تر و هیچ خنجری برنده‌تر از عبادت پروردگار نیست، پس همواره تلاش می‌کند تا انسان را با وسوشهای خود سست و تنبل کند و او را از عبادت خداوند باز دارد.

پس لازم است که انسان مسلمان همواره از شر این دشمن خطرناک به الله متعال پناه ببرد و از اوتعالی در برابر حملات این دشمن کینه‌توز یاری طلبد.

راه‌های دفع حمله‌های این دشمن خطرناک، در نوشته دیگری تحت عنوان «چگونه حمله‌های شیطان را دفع کنیم؟» نشر شده است.

* هشتم:

مطالعه سیرت سلف صالح و بزرگان دین و بررسی عبادات آنان؛ برای دست یافتن به آن، به کتاب‌های ذیل مراجعه فرمایید:

۱) الترغیب والترحیب، منذری؛ ۲) المتجر الرابع فی ثواب العمل الصالح، دمیاطی؛ ۳) صفة الصفوۃ، ابوالفرج عبدالرحمن ابن جوزی؛ ۴) سیر أعلام النبلاء، ذہبی.

با وجود همه این امور، بازهم لازم است که انسان تلاش نماید، مواظبت داشته باشد و صبر پیشه کند.

محمد بن منکدر رض می‌فرماید:

«چهل سال سختی کشیدم تا اینکه بر نفسم چیره شدم و آن را اصلاحش کردم».

[حلیة الأولیاء، إصبهانی: ۱۴۷ / ۳ + حیاة التابعین، حمدانی: ۱۹۷۰]

کسی که تلاش کرد و سختی کشید، حلاوت و لذت عبادت را خواهد چشید.

نابرده رنج گنج میسر نمی‌شود

مزد آن گرفت جان برادر که کار کرد

انسان مسلمان باید همواره تکاپو و تلاش کند و از فرصت‌های که
الله متعال در اختیارش قرار می‌دهد، به درستی استفاده کند و برای
شیطان فرصت و سوشه و خوشحالی ندهد.

الله متعال می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
[آل عمران: ۲۰۰]

«ای مؤمنان! (در برابر مشکلات و هوس‌ها) استقامت کنید و در
برابر دشمنان (نیز)، پایدار باشید و از مرزهای خود مراقبت کنید و
از خدا بترسید، امید است رستگار شوید.»

دروド بی‌پایان بر سرور و سالار انبیاء، محمد مصطفیٰ ﷺ و آل و
اصحاب و یاران با وفايش!

خادم الاسلام خلیل الرحمن خباب
 Zahedan - رمضان المبارک ۱۴۰۱

آشنايی با نویسنده:

اسم	: خلیل الرحمن خباب فرزند سید محمود فرزند سید عابد
تولد	: ۱۳۸۰ میزان خورشیدی
محل تولد	: قریه میاندره، ولسوالی پشتونکوت، ولایت فاریاب
تحصیلات	: - مدارس متفرقه فاریاب (دوره ابتدایی ۹۰ - ۹۵) - دارالعلوم عالی انصار
	: و دارالعلوم محمدیه هرات (دوره متوسطه ۹۶ - ۹۸)
	: - عین العلوم گشت سراوان (دوره موقف علیه ۹۹) - دارالعلوم مکی زاهدان (دوره حدیث ۱۴۰۰)

از همین نویسنده:

